

Καντάδες νέων Ύπουργών εἰς μέτρον ἑργόγον καὶ ἀργόν.

Ἐπὶ τὸν Πετοῖδον τῆς Παιδείας
μὲ σιγῆν ἰσχυροῦν κακοῖας.

Μαῦρα τὰ μαῦρα τῆς μαυρίας, μαῦρος καὶ σὺ, Πετρίδον,
κατὰμαυρὸ τὸ μακί σου, κατὰμαυρὸ τὸ φῶς σου.
Ἄργος ἔσθ' ἡ καθὲ βῆμα σου καὶ ἔσθ' ἡ περιπατικὴ σου
καὶ ἕνα κερδίει λίαν πολλοὶ πῶς τῆς ἑσθῆς καθίσια σου,
ἀλλ' ὅμως λίαν καὶ κερπίσσει πῶς πολυρραγῆταις,
μὲν ὄρα κἀκεῖν ὄρει, ὄρα τῆρος, καὶ τρεῖς γωνίαις.

Τῆς βυβατικῆς Ἑλληνοκυριακῆς κατὰ βόθρῳ τῆς γνωρίσεις
καὶ ὅσα κἀστανά ποτὶ σου τῆς Παιδείας δὴν χαρίεις,
ἔχει καὶ μὴλλόν πλῆθῶρον, ἔχει ὅμως καὶ μὴλλόν,
καὶ ἕκαστ' ἄλλο ἄλλο ἢ γλωσσικῆς ἢ φιλοσοφίας,
ὅμως πόρῳ, μὴλλοι μου, καὶ τὰ λόγια τὰ πολλὰ
εἶναι κίνδυνος μεγάλης μὴ καὶ ἡ γλώσσα σου μὴλλοισι.

Τὸν ἑσπέρικον τὸν ἄνδρα σὺ, θεὰ σοφίας, ψάλλε...
χαριστῶ σε, κῆρ Πετρίδον, λεγώτατος μεγάλε,
καὶ θὰ μῆνεις πάντα ἄραρ τῆς Παιδείας τῆς ἀλκίμου
ἀν' ἐσθ' ἴσθι τῆς κρατήσεως καὶ Δασκάλισσα ἑκάθ' μου.

Ἐπὶ τὸν Κυριακοῦλιν Μαυρομυρῆδον,
νέον μὲ λόγον καὶ μὲ κηφάλιν.

Ἀπὸ τὴν πέρτα του περὶ καὶ κἀνο κερκαῦλι
νὰ ὄσ' τὸν Κυριακοῦλιν,
αὐτὸν ποῦ τοῦ Ρωμικικοῦ θὰ κυβερνᾷ τὰ μέσα,
ποῦ καὶ κῆρ ἔκαστος καὶ κῆρ Πριγκιπίσσοι.
Ἐμφορῆς ἀλθινοῦ, ἔχει τὰ γραμματικῆς του,
ἔχει καὶ τὴν ἄξιαν του, στρέβει καὶ τὰ μουσικῆς του.

Ἐπὶ τὸν Σουλῶνσκον τὸν νερό
καὶ σπαθῆτο λιγερό.

Γιὰ τὸν Σουλῶνσκον, βρε παιδί, θὰ ρίξω ἕνα σπαθῆρον...
εἶνε μεγάλος καὶ τρανός, τὸν λίω καὶ κωμῆρον.
Εἶσε καὶ ἰσπούδασι πολλὰ ἐστὶ μῆρ τῆς Ευρώπης,
ἀλλ' εἶναι καὶ ἄνδρα ἄξιον τῆς ἑλπίδος τῆς Μερσῆς,
ἀγαπημένους ἀδελφῆς Ὁρλέτη τοῦ Σουλῶνσκου,
ποῦ πρὸ κερῶν μὲν βαπτίσει τὸ τρίτο μου κερῆτος,
καὶ ὅπως τολμήσῃ νὰ μὲ ὄσ' ἐστὶ μάστιγ' γιὰ τρεῖς
μὲ τοῦ κωμῆρον τοῦ σπαθῆ τὸν κῆρ πέρτα πέρτα.

Ἐπὶ τὸν Νίκο τὸν Λεβῆν,
τὸν Σαῖν Ζούστ τοῦ Κορδονῆδον.

Ἐν Ἐπυργεῖον ἔφρασε καὶ εἰς οὐ κατὰ κερθῆρον,
ἀλλ' ἔχει τὸν Ναυτικόν,
καὶ τῶρ βασιτά, Νικολῆ, ἑσθῆ σάπια μας κωδῶνα
καὶ ἔς μὴ οὐ πᾶν ξερὰτ' ἑσθῆ θαλασσοφροῦτοῦνα.

Συνεταρῆθ' ἢ θαλάσσοι, καὶ ἢ γῆρας καὶ ἢ κερθῆρας
κωδῶνιζάν καὶ τοῦ ροῦρος καὶ μὲ τῆς συναγῆρας ἰ
ἐμαθατε τὸ ξερικὸ καὶ ἀνέπιστο χαμπῆρι
πῶς ὁ Λεβῆνος εἶνε θαλασσὸν ξερῆρι ἰ

Τὰ κερθῆρας φροσῶναι σὺν Βορείαις,
γρῶραι τὸν Ποσειδῶνα ἑσθῆ πατῶνα του,
καὶ ὁ κῆρ τῆς θαλάσσοι καὶ στερῆρας
φροῦτοῦνα μας φροῦξῆ καὶ φροῦτοῦνα του.

Ἐπὶ τὸν Βῆσθονδον τὸν Φιλιππῶν,
τὸν Θεῖονδον τὸν τῶν ἐπιπῶν.

Ὅποιος καὶ σου γνωρίσθ' καὶ ὄχιος νὰ τὸ ξῆρα
πῶς ἀπὸ γῆρας ἰσπῶν ἢ στερῆρας σου βασιτά,
θὰ καταλάβῃ, Φίλιππε, ἡμῆρ μωμῆρι
πῶς οὐ κωμῆρον ἰσπῶν καὶ χαρίσματ' ἀγαθῆ.

Καὶ Γεδερεῖδον νὰ οὐ τὸν κῆρ σου ἀν' ἑσθῆ,
ἔλπε καὶ ἀδικῶσαι τῆς Κορδονῆρας κῆρι,
καὶ τῶρ ποῦ τὸν Θεῖονδον ἑσθῆ κερθῆρας σου κωτῆζο
κωμῆρον τὸν Ναθαναῆλ ὁ Φίλιππος πῶς βροῖας,
ἀν' οὐ κἀκεῖν τῆς Θεῖονδον κωτῆρατ' οὐς πότους
ὁ Φίλιππος ἑσθῆρατ' τοῦ λέγει ἑσθῆ Φιλιππῶν.
Ἄκῆρι καὶ ἄλλα ἑσθῆρας νὰ πῶ γῆρι σὺ, κῆρ Φίλιππε,
νὰ πῶ καλὰ προφροῦκῆρι ν' ἀκῆρατ' τὰ ἐπίπετα.

Ἐπὶ τὸν Σκουῖδον τὸν διπλοῦτον,
μὲ τὴν κῆρ σου τὸν γεμῆτον.

Τῶρ μὲ τὸν Ἄλιον μας, τὸν διπλοῦτον κωμῆρον,
μῶρτα μῆνιστρον θὰ γερῶν ὁ κῆρ θεσπῆρι.
Ἄμια θὰ σάξῃ καὶ γῆρῆν ἢ κερθῆρας του ὄσα
καὶ ὄσα θὰ κῆρνον τῆρας τὰ βασικῆρα τῶν κῆρι,
καὶ ἔς πᾶρτα τὰ μῶρτα τῶν οὐ Βούλγαρι σὺν πρώτῳ
Μακεδονίαις νὰ ζῆτοῦν καὶ δεῦτερα Βασιτά.

Ἐστὶς σῆρασι μας τὰς διειθῆρας ἀπὸ μικρῆς τωρθῆρας,
μὲ ζῆρας καὶ πῶς βροῖας τὸν ὄσακῆρα πῶρ,
ἔμῆρας καὶ τὸ συνάλλαγμα ν' ἀνέκωκῆρατ' ἔμῆρας
καὶ λίαν πῶς ἑσθῆ ἐκλογῆρας ἔμῆρας γῆρα,
καὶ ἂν Ἐπυργεῖοι σῶδῶσαν μὲ γῆρα σου καὶ γῆρα σου...
τὸ πῆρας μὲ τὸν κῆρ σου, καὶ καὶ μὲ τὸν κῆρ σου.

Εἰς τὸ ποῦνον Ἐπυργεῖον,
ποῦ δὴν ἀκούσῃ ἔμῆρας.

Συμβῆρας ἂν ὑπῆρθε καὶ ἢ ἑλπίσῃρας ἔμῆρας,
ἀλλ' ὅμως κερθῆρας τὸν κῆρ τῶν θεσπῆρας,
γῆρι δὴν ἔμῆρας σουλῆ ν' ἀλλῶσαν ἑσθῆ Δελβῆτι
καὶ ὄσαν τὰ κῆρι τῆρας γῆρα γῆρα φροῦρῆτι.

Καὶ κωμῆρας ποικιλίας,
μὲ ἄλλῶν λόγους ἀγγελαίας.

Τοῦ Κομῆρατ' τοῦ βουνοῦ λαμπρῆ μῆνιστροῦ
οὐ ἄλλῶσι τῶν Ἀθῆνῶν οὐ κωμῆρατ' ἑσθῆρας,
ὄσα θὰ γῆρι δὴ αὐτῆρ μεγάλη ρασιτά...
κατὰ κωμῆρα φιλῆρατ' ἐντὶς ὄλιγου θῆρατι,
εἶκῆρας περιφροῦσα φροῦρῆρας μας μεγάλων,
τοῦτῆρας Ἀστῆρα, Ροῦλοῦ, Φωκῆς, καὶ τῶν ἄλλων.

Ἐπὶ τὸν Δελβῆτι καὶ τὸν Παναγιῶτα ἰ
τὰ μέλα περισπούδατον καὶ γλαυρῶν ὄκῆρον,
ὁ Σπυρῆρας ἔμῆρας, ὁ νέος Φιλοσοφῆρας,
ὄσα μὲ προῦσῆρατ' πολλὰ ἑσθῆ ἰσπῶν.